

מֵהִימְנוּתָא לְמַנְדַּע. וּפָאָה חוּלְקָהוֹן בְּעֵלְמָא דִּין
וּבְעֵלְמָא דְאֲתִי.

מִתְנִיתִין בְּאַרְבַּע תְּקִיפִין דְרוּחֵי דְעֵלְמָא.
וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהֵרוּ. מָאן מִשְׁכִּילִים, אֵלִין
דִּידְעֵי לְאַסְתְּפְּלָא בִּיקְרָא דְמֵאֲרַהוֹן, וַיְדַעֵי רָזָא
דְחֻכְמָתָא לְמִיעַל בְּלָא בְּסוּפָא לְעֵלְמָא דְאֲתִי, אֵלִין
זְהִירִין בְּזוּהְרָא עֲלָאָה.

וּמָה דְאָמַר וְהַמְשַׁבְּלִים וְלֹא אָמַר וְהַיּוֹדְעִים, אֵלִין
וְדַאי אַנּוּן דְמִסְתְּפְּלָאן בְּרִזִין פְּנִימָאִין סְתִימִין
דְלֹא קִימִין בְּגִלּוּיָא, וְלֹא אֲתִמְסְרוּ לְכָל פֶּר נֶשׁ.
מָאן דְזָכִי לְאַסְתְּפְּלָא בְּהוּ בְּסִכְלָתָנוּ. דָּא אֲזַהִיר
דְנַצִּיץ בְּעִטּוּרָא דְזַהְרָא עֲלָאָה עַל כְּלָא. לִית זַהְרָא
דְאֲזַהֵר בְּדָא. לִית זִיְהָרָא דְנַצִּיץ לְתַהוּא עֵלְמָא
כְּהַאי זִיְהָרָא.

לשון הקודש

והיודעים, אלו ודאי אותם שמסתכלים
בסודות הפנימיים הנסתרים שלא
עומדים בגלוי, ולא נמסרו לכל בני
האדם. מי שזוכה להסתכל בהם
בהשכל, זה מזהיר שנוצץ בעטור של
הזהר העליון על הכל. אין זהר שמוזהיר
בזה, אין זהר שנוצץ לאותו העולם כמו
הזהר הזה.

שהגיעו לבעלי האמונה לדעת. אשרי
חלקם בעולם הזה ובעולם הבא.
משנה. בארבעה תקופות של רוחות
העולם. והמשבילים יזהרו, מי
המשבילים? אלו שיודעים להסתכל
בכבוד רבונם, ויודעים סוד החכמה
להכנס בלי בושה לעולם הבא, אלו
זהירים כמו הזהר העליון.
ומה שאמר והמשבילים ולא אמר

דָּא זֶהַר דְּאֹרִיתָא דָּא זֶהַר דְּמֵאֲרִיחוֹן דְּחֻכְמָתָא
 דְּיִרְתִּין תְּהוּא עֲלָמָא עַל פְּלָא. אֲנֹן נְפֻקִין
 וְעָאֲלִין בְּכָל גְּנֵזֵי דְּמֵאֲרִיחוֹן. וְלִית מָאן דְּיִמְחִי
 בְּיִדֵיחוֹן. פְּלָא פְּסִיפֵן מִזֹּזְהָרָא דִּילְהוֹן. זֶהַר דָּא
 נְצִיץ לְכָל סֶטֶר. וּמְצַדִּיקֵי הֲרָבִים, הֲרָבִים וְלֹא פְּלָא.
 כְּבֻנָּא (דניאל יב ב) וְרַבִּים מִיִּשְׁנֵי אֲדָמַת עֶפְרָא יְקִיצוּ.
 מַאי וְרַבִּים בְּגִין דְּאִית דְּלֹא יְקוּמוּן. וְדָא הִיא
 אֲדָמַת עֶפְרָא. מַאי אֲדָמַת עֶפְרָא. אֶלָּא אֲדָמַת דְּהִיא
 מְעֶפְרָא, וְדָא הִיא אֲרַעָא דִּישְׂרָאֵל דְּאִיהִי אֲדָמַת
 מִתְּהוּא עֶפְרָא. דְּכִתִּיב בֵּיהּ (קהלת ג ט) הַכֹּל הִיָּה מִן
 הָעֶפְרָא. וְאֶפְלוּ גִלְגָּל חֲמָה. וְאֲתֵנְהֲרִין שְׂאָר חֲזִבִין
 מִנָּה וְלֹא יְקוּמוּן. וּבְגִין כֹּד וְרַבִּים אֲלִין יִשְׂרָאֵל.

אֹרְף הָכָא וּמְצַדִּיקֵי הֲרָבִים פְּכּוּכְבִּים לְעוֹלָם וָעֵד.
 אֲלִין יִשְׂרָאֵל דְּזָכוּ לְאֹרִיתָא דְּנִקְדָּה

לשון הקודש

וְזוּ הִיא אֲדָמַת עֶפְרָא. מַה זֶה אֲדָמַת עֶפְרָא?
 אֶלָּא אֲדָמַת שְׁהִיא מְעֶפְרָא, וְזוּהִי אֲרִין
 יִשְׂרָאֵל שְׁהִיא אֲדָמַת מֵאוֹתוֹ עֶפְרָא,
 שְׁכַתוּב בּוּ (קהלת א) הַכֹּל הִיָּה מִן הָעֶפְרָא,
 וְאֶפְלוּ גִלְגָּל חֲמָה, וּנְאוּרִים שְׂאָר
 הָרְשָׁעִים מִמֶּנָּה וְלֹא יְקוּמוּ. וּמִשּׁוּם כֹּד
 וְרַבִּים – אֲלוּ יִשְׂרָאֵל.

אִתְּ כָּאן וּמְצַדִּיקֵי הֲרָבִים פְּכּוּכְבִּים

זֶה הַזֶּהַר שֶׁל הַתּוֹרָה, זֶה הַזֶּהַר שֶׁל בְּעָלֵי
 הַחֻכְמָה שְׂיִוְרָשִׁים אוֹתוֹ הָעוֹלָם עַל הַכֹּל.
 הֵם יוֹצְאִים וְנִכְנָסִים בְּכָל גְּנֵזֵי רַבּוֹנָם,
 וְאִין מִי שְׂיִמְחָה בְּיִדֵיהֶם. כָּלֵם מִתְּבִיִּשִׁים
 מִתְּהוּרָא שְׁלָהֶם. הַזֶּהַר הַזֶּה נּוֹצֵץ לְכָל עֶבֶר.
 וּמְצַדִּיקֵי הֲרָבִים, הֲרָבִים וְלֹא הַכֹּל, כְּמוֹ
 (דניאל יב) וְרַבִּים מִיִּשְׁנֵי אֲדָמַת עֶפְרָא יְקִיצוּ.
 מַה זֶה וְרַבִּים? מִשּׁוּם שְׂנֵישׁ שְׁלֹא יְקוּמוּ,

דְּסָתִים. (דף קכה ע"ב) וְאוֹרֵיתָא כְּלָלָא דְנְבִיאִים
 וּכְתוּבִים. וּכְלָלָא דְאוֹרֵיתָא דְבַעַל פֶּה. וּבְגִין דְּאִיהִי
 כְּלָלָא דְכָלָא מֵאֵן דְּזָכִי פֶה זָכִי כְּלָלָא. כְּפּוֹכְבִים.
 אִית פּוֹכְבִים דְּאֶתְחִזּוּן לְסֶטֶר מְזַרְחָת. פּוֹכְבִים לְסֶטֶר
 עֲפוּן. פּוֹכְבִים לְסֶטֶר דְּרוּם. פּוֹכְבִים לְסֶטֶר מְעָרְב.
 אִי קִיסְטוֹן בְּקוּלְפוֹן תִּלְתָּת לְכָל סֶטֶר דְּקִיקָא נְעֲצִין,
 וְתָרִין בְּקִיסְטָא כּוֹכְבָא דְּזִיחָרָא זֶהַר וְסָתִים גּוֹ
 תּוֹקְפוֹי דְּעֵגְלָא.

כּוֹכְבָא נְהִיר וְזֶהַר בְּחִירוֹ מֵתָאֵי סֶטֶרָא. כּוֹכְבָא
 אַחֲרָא נְהִיר וְזֶהַר סְמָקָא. דָּא חֵיִין דָּא
 מוֹתָא סְמוּךְ לְהָאֵי דְּהָבָא דְּקִיק דְּלָא נְהִיר וְלָא
 נְפִיק קִיסְטָא דִּיקְטָטָא. (נ"א דְּקִיסְטָא) גּוֹ הֵיכְלָא דְּאֶתְוֹן
 דְּקִיקוֹן שְׁבַע טַעְמֵי דְּאוֹרֵיתָא תִּלְוֹן בְּהוּ.

לשון הקודש

שֶׁל זֶהַר וְזֶהַר וְנִסְתָּר בְּתוֹךְ תְּקִיפוֹ שֶׁל
 הָעֵגֶל.

כּוֹכֵב מְאִיר וְזֶהַר בְּלִבָּן מֵהַצֵּד הַזֶּה.
 כּוֹכֵב אַחַר מְאִיר וְזֶהַר אֲדָם. זֶה חֵיִים וְזֶה
 מְוֵת סְמוּךְ לְזָהָב הַדֵּק הַזֶּה, שֶׁלֹּא מְאִיר
 וְלֹא מוֹצִיא קְטָטָה שֶׁל קְטָטָה (מֵדַת הַבְּנָאִים).
 בְּתוֹךְ הֵיכַל הָאוֹתִיּוֹת הַדְּקוֹת שֶׁבְּעָה
 טַעְמִים שֶׁל תּוֹרָה תְּלוּיִים בָּהֶם.

לְעוֹלָם וָעֶד – אֵלּוּ יִשְׂרָאֵל שְׁזָכוּ לְתוֹרָה
 שֶׁל הַנְּקֻדָּה הַנִּסְתָּרָת. וְהַתּוֹרָה הִיא כְּלָל
 שֶׁל נְבִיאִים וּכְתוּבִים, הַכְּלָל שֶׁל תּוֹרָה
 שְׂבַעַל פֶּה. וּמִשׁוּם שֶׁהִיא הַכְּלָל שֶׁל הַכָּל,
 מִי שְׁזוּכָה בָּהּ זוֹכֵה בְּכָל. כְּפּוֹכְבִים, יֵשׁ
 כּוֹכְבִים שְׁנַרְאִים לְצַד מְזַרְחָת, כּוֹכְבִים
 לְצַד עֲפוּן, כּוֹכְבִים לְצַד דְּרוּם, כּוֹכְבִים
 לְצַד מְעָרְב. אִם מְדָה בְּמַקְל, שְׁלִשָּׁה לְכָל
 צֵד דְּקִים נְעֲצִים, וּשְׁנַיִם בְּדָבוּק, כּוֹכֵב

וְאֵלֶיךָ מִטְעֵמִין דְּאִתְפָּרְשׁוּ מֵאֲנוּן מִטְעֵמִין אֲחֵרֵינִין
 תְּלִיסֵר דְּקִימִין לְאַעְנָאָה וּלְנִגְנָא, וְאֵלֶיךָ
 שְׁבַע מִתְפָּרְשָׁן לְתִלְסֵר אֲחֵרֵינִין, לְאַעְנָאָה וּלְנִגְנָא
 לְפִתּוּבִים. וְאֵלֶיךָ יְחִידָאֵי לְאַתֵּר דָּא בְּשַׁבְעָה הֵיכְלִין
 דְּכִתּוּבִים וְאֵלֶיךָ שְׁבַע מִתְפָּרְשָׁן מֵאֲנוּן אֲחֵרֵינִין. וְכֵד
 שָׂרָאן בְּכִתּוּבִים מִתְפָּרְשָׁן לְעֵשֶׂר, וְעַלֵּיהּ אֶקְרִי סְפֵר
 כְּתוּבִים סְפֵר אֲמוּנִים. וְעֵשֶׂר אֲמוּנִים עַלֵּיהּ אֲנוּן.
 לְבִתֵּר מִתְפָּרְשָׁן לְתִלְסֵר, וְכֹלָא בְּנִגְנָא דְלַעֲלָא
 בְּאֹרִיתָא, נְבִיאִים שָׂרָאן בְּדוּכְתֵיהּ וְכֹלָא בְּרֹא
 דְּאֹרִיתָא אֲזֵלָא.

בּוֹצִינָא דְקַרְדֵּינֹתָא עֶבֶד מִשְׁחָתָא בְּמִדְדוֹ דְקָא
 אֲמַרְן. וְכֹלָא בְּרֹא דְאֵין סוּף בְּנִגְנָא
 דְּטַעְמֵי, שָׂאֲרֵי וּבְטִשׁ אֲוִירָא דִּילְהוֹן. דְּתַהוּא אֲוִירָא
 נְפִקָא מֵאֵין סוּף וּבְטִשׁ גּוֹ מַחָא, וּמַחָא אֲפִיק אֲוִירָא
 וּבְטִשׁ בְּגֵרוּנָא, דְּמִתְמָן נְפִק אֲוִירָא אֲחֵרָא לְבַר.

 לשון הקודש

אמונים. ועשרה אמונים הם עליהם. אחר
 כך נפרדים לשלשה עשר, והכל כמו
 שלמעלה בתורה, הנביאים שורים
 במקומם, והכל הולך בסוד של התורה.
 הניצוץ הקשה עשה מדידה במדידות
 שאמרנו, והכל בסוד של האין סוף בנגון
 של הטעמים, מתחיל ומכה האויר
 שלהם. שאותו האויר יוצא מאין סוף

ואלו הטעמים שנפרדו מאותם הטעמים
 האחרים שלשה עשר שעומדים להנהיג
 ולנגן, ואלו השבעה נפרדים לשלשה עשר
 אחרים להנהיג ולנגן לפתובים. ואלו
 יחידים למקום הזה בשבעה היכלות של
 כתובים, ואלו השבעה נפרדים מאותם
 האחרים. וכששורים בפתובים נפרדים
 לעשרה, ועליהם נקרא ספר כתובים ספר

אֶשְׁתַּכְּחוּ תֵּלֶת אֲוִירִין וְאֶתְכַלִּילוּ בְּחַד אֵלִין שְׂרָאן
 בְּתֵלֶת קִשְׁרִין דְּקָא אֲמָרְן וְשֹׁאֲרֵי מְבוּצִינָא פְּשִׁיטוּ
 לְאֶתְפִּשְׁטָא, וּמְדִיד לְאַרְכָּא וּפּוֹתִיָּא לְעִמְקָא וְרוּמָא.
 לְאַנּוּן תֵּרִין וְעִשְׂרִין מִפְּתָחַן עֲלָאִין וּמְדִיד תֵּרִין
 וְעִשְׂרִין אֶתְנוּ.

וְכָל רוּזָא וְעוּמְקָא וּסְתִימוּ דִּילְהוֹן, לְקַבֵּל תֵּלֶת
 אֲוִירִין תֵּלֶת קִשְׁרִין, יְהוּ"ה אֱלֹהֵינוּ יְהוּ"ה.
 וְכָלֵא בְּרוּזָא לְמִשְׁה מְסִינִי. וְכִיּוֹן דְּאֲדַכְּרוּ (נ"א
 דְּאֶתְחַבְּרוּ) בְּפּוּמָא, נִפְקָא בּוּצִינָא וְאַצְטְרִיךְ לְמַדְדָּא לֹון
 לְהַנִּי שְׂמָהּן גּוּ מִשְׁחָתָא, וּמִשְׁחָתָא דִּילְהוֹן אֶחִיד
 בְּמְדִידוּ דְּאַרְכָּא וּפּוֹתִיָּא, עוּמְקָא וְרוּמָא, עֵגוּלָא
 וְרַבּוּעָא. וְהַכִּי אֲצְטְרִיךְ, בְּגִין דְּרוּזָא דְּשְׂמָהּן בְּעָאן
 לְאַסְתַּמְכָּא עַל אֵין סוּף, וְלֹאֲתַקְיָמָא בְּקִיּוּמָא שְׁלִים
 גּוּ מִשְׁחָתָא דְּבוּצִינָא, בְּנִקּוּדֵי וְטַעְמֵי בְּנִנּוּנָא. וְדָא

לשון הקודש

וְכָל הַסּוּד וְהַעֲמֵק וְהַסְתֵּר שְׁלֵהֶם כְּנִגְד
 שְׁלֵשָׁה אֲוִירִים, שְׁלֵשָׁה קִשְׁרִים, יְהוּ"ה
 אֱלֹהֵינוּ יְהוּ"ה, וְהַכֵּל בְּסוּד לְמִשְׁה מְסִינִי.
 וְכִיּוֹן שְׁנִזְכְּרוּ (שֶׁתְּחַבְּרוּ) בְּפֹה, יוּצֵא הַמְּאוּר,
 וְהַצְטְרִיךְ לְמַדְד אֹתָם לְשִׁמּוֹת הֵלְלוּ
 בְּתוֹךְ הַמְדִידָה, וּמְדִידְתָם אֶחָדָה
 בְּמְדִידַת הָאֲרֵךְ וְהַרְחֵב, הַעֲמֵק וְהָרוּם,
 הָעֵגוּל וְהַרְבּוּעֵי. וְכֵן צְרִיךְ, מִשּׁוּם שְׁסוּד
 הַשִּׁמּוֹת צְרִיךְ לְהַסְתַּמֵּךְ עַל אֵין סוּף,

וּמִכֵּה לְתוֹךְ הַמֶּת, וְהַמֶּת מוּצִיא אֲוִיר
 וּמִכֵּה בְּגִרוֹן, שְׁמִשְׁם יוּצֵא אֲוִיר אַחַר
 הַחוּצָה. נִמְצְאוּ שְׁלֵשָׁה אֲוִירִים וְנִכְלְלוּ
 בְּאַחַד, אֵלוּ מִתְחִילִים בְּשְׁלֵשָׁה קִשְׁרִים
 שְׂאֲמָרְנוּ, וּמִתְחִילָה מִן הַמְּאוּר
 הַתְּפִשְׁטוֹת לְהַתְּפִשְׁט, וּמוֹדֵד לְאֲרֵךְ
 וְלַרְחֵב לְעֲמֵק וְלָרוּם לְאֹתָם עִשְׂרִים
 וּשְׁנַיִם מִפְּתָחוֹת עֲלִיּוּנִים, וּמוֹדֵד עִשְׂרִים
 וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת.

שְׁלִימוֹ דְרָזָא דִּיתוּדָא בְּדָקָא חַוִּי. וְלִית מָאן דִּידַע עַל
מַה קִּיּוּמָא דְכֻלָּא, בְּר מָאֲרִי מִהֲמִנּוּתָא וּזְעִירִין אֲנִין.

אַח"ד א' בְּחַטִּיפָא רָזָא לְאַתְקַשְׁרָא בּוּצִינָא בְּאֲנִין
קְשָׁרִין, וְעָבִיד מִשְׁחָתָא אֲזִרִיתָא דְמִשְׁחָ
נְקֻדָּה תְּדָא דְנִפְקָא מֵאִין. נְבִיאִים מִתְּהוּא נְקֻדָּה
אַתְפְּשְׁטוּ וְאַתְכַּלִּילוּ בָּהּ, וְנַחְתִּי לְתַתָּא, וְאֵלִין
אַסְתְּמְכוּ עַל קִיּוּמָא דְסַתִּים מֵאִין סוּף תִּלְת קְשָׁרִין
בְּדָקָא אֲמָרִין.

מִתְנִיתִין קְשׁוּפִי דְקְשָׁרִין מָאֲרִי דְתַרִיסִין, פְּקִיחִין
דְעֵינִין מָאֲרִי דְלָבָא, בְּסַכְלָתְנוּ קְרִיבּוּ
שְׁמַעוּ, מָאן מְנַכּוֹן דְשַׁמַּע קַל גְּלַגְלָא דְנַעִים וְאַסְחָר
בְּגִלְגּוּלָא, סְלָקָא וְנַחְתָּא וְרַמִּי קָלִין בְּקַל נַעִימוּ,
וְתִלְת נְצִיזִין נְפָקִין מֵאַפּוּתָא דְכָל קָלָא. וְהֵהוּא
גְּלַגְלָא אֲסַחָר לְעֵלָא וְלְתַתָּא, וְנִפְקָא נְצִיזָא וְלַהִיט

לשון הקודש

בה, ויָרְדוּ לְמַטָּה, וְאַלְהָ נִסְמְכוּ עַל
הַעֲמוּד שְׁנַסְתָּר מֵאִין סוּף שְׁלִשָּׁה קְשָׁרִים
כְּפִי שְׁאֲמָרְנוּ.

מִשְׁנָה. הָאֲשִׁכּוּלוֹת שֶׁל הַצּוּרוֹת בְּעֵלֵי
הַמְּגִנִּים, פְּקוּחֵי הַעֵינַיִם בְּעֵלֵי הַלֵּב,
בְּהַשְׁכֵּל קָרְבוּ וְשָׁמְעוּ, מִי מִכֶּם שֶׁשָּׁמַע
קוֹל גְּלַגֵּל שְׁנַעִים וְסוּבֵב בְּגִלְגּוּל, עוֹלָה
וְיוֹרֵד וּמְרִים קוֹלוֹת בְּקוֹל נְעִים, וְשִׁלְשָׁה
נְצִיזִים יוֹצֵאִים מִהַמְצַח שֶׁל כָּל קוֹל.

וְלַהֲתַקֵּים בְּקִיּוּם שְׁלָם בְּתוֹךְ מְדִינַת
הַמְּאֹר, בְּנְקֻדּוֹת וּמַעֲמִים בְּגִנּוּן. שְׁזוּהִי
הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁל סוּד הַיְחוּד פְּרָאוּי, וְאִין מִי
שִׁידַע עַל מַה קִּיּוּם הַכָּל, פְּרָט לְבַעֲלֵי
הָאֲמוּנָה, וּמַעֲטִים הֵם.

אַח"ד א' בְּחַטָּף, הַסּוּד לְהִתְקַשֵּׁר הַמְּאֹר
בְּאוֹתָם הַקְּשָׁרִים, וְעוֹשֶׂה מְדִינָה תּוֹרַת
הַמְּדִינָה נְקֻדָּה אַחַת שְׁנִיצָאָה מֵאִין.
הַנְּבִיאִים מֵאוֹתָהּ נְקֻדָּה הַתְּפִשְׁטוּ וְנִכְלְלוּ

לָהּ לְגַלְגֵּלָא. וְכִדִּין אֶפִּיק אִשָּׁא מְלַחְטָא בְּקוּלְפִין.
 תְּהוּא גַלְגֵּלָא כַּד אֶתְפֹּשֵׁט בּוּצִינָא לְמִשְׁחָתָא, נְפָקָא
 אֲוִירָא דְכִנָּא דְלָהִיט בְּאֲנוּן תְּלַת אֲוִירִין דְקֵאמְרוּ,
 וְלַחְטִין בְּחָדָא. וּמִתְהוּא לְהִיטוּ נְפָקָא גַלְגֵּלָא דָּא
 דְאֶסְחָר וְלִסְלָקָא וְנַחְתָּא.

וְכַד מִשְׁחָתָא דְבוּצִינָא נְפָקָא וּמְדִיד מַעְלָא
 לְתַתָּא, הָאִי גַלְגֵּלָא כְּנִישׁ כָּל מִשְׁרִין. וְכַד
 שְׂאָרָא מִשְׁחָתָא הָאִי גַלְגֵּלָא נָהִים בְּנַעִימוּ וְאֶפִּיק
 אֲתָנוּ נְצִיזִין דְקִיקִין לְפָרְשָׁא בְּאֲתָנוּ דְאֲוִירָתָא וְכִדִּין
 אֶקְרִי מְסָרְת. מִהָאִי גַלְגֵּלָא לָהִיט אַחֲרָא תַתָּא,
 וְאֶתְפֹּשֵׁט וְלָהִיט אֲתָנוּ אַחֲרֵינוּ לְפָרְשָׁא וְלֹא כְּאֲנוּן
 קְדָמָאִי וְאֶקְרִי מְסָרְת זַעִירָא.

אֵלִין תֵּרִין גַלְגֵּלִין אֶקְרוּן מְסָרְת זַעִירָא וּמְסָרְת
 רַבְרָבָא. אֵלִין תֵּרִין מְסָרְת אֶתְמָסְרוּ לִידְוֵי

לשון הקודש

המחנות, וכשמתחילה המדידה, הגלגל
 הזה נוהם פנעם, ומוציא אותיות קטנות
 נוצצות לפרש באותיות של התורה, ואז
 נקראת מסרת. מהגלגל הזה לוחט אחר
 תחתון, ומתפשט ומלחט אותיות אחרות
 לפרש, ולא כאותם הראשונים, ונקראת
 מסרת קטנה.

שני הגלגלים הללו נקראים מסרת
 קטנה ומסרת גדולה. שתי המסורות

ואותו הגלגל סובב למעלה ולמטה,
 ויוצא ניצוץ ומלחט את הגלגל, ואז
 מוציא אש לוחטת במקלות. כשמתפשט
 אותו גלגל הפאור למדידה, יוצא אויר
 טהור שלוהט באותם שלשת האוירים
 שאמרונו, ולוחטים יחד. ומאותו הלחט
 יוצא זה הגלגל שסובב ולעלות ויורד.

וכששמדידת הפאור יוצאת ומודדת
 ממעלה למטה, הגלגל הזה פוגם את כל

דְרַעֲיָא מְהִימְנָא, לְמַנְדַּע וּלְאַסְתַּבְּלָא, עַד דְנַחְתּוּ
 אַתְּוֹן וְאַתְחַקְּקוּ עַל לוחֵי אַבְנִין. כַּד גַּלְגְּלִי שְׂאֲרֵי
 וְאַסְתַּר בְּמַת חִילִין וּבְמַת מִשְׁרֹן מְאַרְיָהוֹן דְגַדְפִּין
 טָאסִין בְּאַנּוֹן רְקִיעִין, וְאַנּוֹן אַתְּוֹן דְנַפְקִי אַתְמַסְרוּ
 לְהֵהוּא מְמַנָּא קַדִּישָׁא דְאַקְרִי יוֹפִיא"ל מְאַרִי
 דְחַכְמַתָּא. וּכְדִין אָזִיל וְחַקִּיק לֹון סְחָרְנִי דְאַתְּוֹן.
 וְהֵאֵי מְמַנָּא קַדִּישָׁא מְסַר לֹון לְמְהִימְנָא קַדִּישָׁא.
 בְּמַת דְאַתְּ אָמַר (שמות כד יב) עֲלֵה אֵלַי הַהָרָה וְהִיָּה
 שָׁם וְגו'.

וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ בְזֹהַר הַרְקִיעַ. אֵלִין אַנּוֹן
 דְמִשְׁתַּדְּלִי בְּאַזְרִיתָא, וְאַסְתַּבְּלִין
 בְּמִלֵּי דְאַזְרִיתָא בְּרַעוּתָא בְּהַרְהוּרָא דְלִבָּא.
 וְהַמְשַׁבְּלִים דְמִסְתַּבְּלִין, וְלֹא מְסַתַּבְּלִין בְּמִלָּה
 בְּלַחֲוּדָהָא. אֵלָא דְמִסְתַּבְּלִין בְּאַתַּר דְתַלִּי הֵהוּא

לשון הקודש

תִּזְהַר מְסַר אוֹתָם לְנַאֲמֵן הַקְדוּשׁ, כְּמוֹ
 שְׁנֵאמַר (שמות כד) עֲלֵה אֵלַי הַהָרָה וְהִיָּה שָׁם
 וְגו'.

וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ בְזֹהַר הַרְקִיעַ, אֵלִין
 אוֹתָם שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בְּתוֹרָה, וּמְסַתַּבְּלִים
 בְּדַבְרֵי תוֹרָה בְּרִצּוֹן וּבְהַרְהוּרַת הַלֵּב.
 וְהַמְשַׁבְּלִים שְׁמִסְתַּבְּלִים, וְלֹא מְסַתַּבְּלִים
 בְּדַבָּר לְבַדּוֹ, אֵלָא שְׁמִסְתַּבְּלִים בְּמָקוֹם
 שְׁתַּלּוּי אוֹתוֹ הַדְּבָר, מִשּׁוּם שְׂאִין דְבָר

הַלְלוּ נְמַסְרוּ לִידֵי הַרוּעָה הַנַּאֲמֵן, לְדַעַת
 וְלְהַסְתַּבֵּל, עַד שְׁיִרְדּוּ הָאוֹתִיּוֹת וְנַחַקְּקוּ
 עַל לוחֵת הָאַבְנִים. כְּשֶׁהַגְּלִגְלִים
 מִתְחִילִים וְסוֹבְבִים בְּמַת צְבָאוֹת וּבְמַת
 מַחְנֹת, בְּעֵלֵי כְנָפִים טָסִים בְּאוֹתָם
 הַרְקִיעִים, וְאוֹתָם הָאוֹתִיּוֹת שְׁיוּצָאוֹת
 נְמַסְרוּ לְאוֹתוֹ הַמְּמַנָּה הַקְדוּשׁ שְׁנַקְרָא
 יוֹפִיא"ל בְּעַל הַחֲכָמָה. וְאֵן הוֹלֵךְ וְחוֹקֵק
 אוֹתָם סְבִיב הָאוֹתִיּוֹת. וְהַמְמַנָּה הַקְדוּשׁ

מְלָה. בְּגִין דְּלִית מְלָה דְּלֵא תִּלְיָא עַל רוּזָא אַחְרָא
 עֲלָאָה. וְיִשְׁכַּח בְּמִלְהָ דָּא מְלָה אַחְרָא דְּרוּזָא עֲלָאָה,
 מִגּוּ אֲסַפְקִלְרִיָּא דְּלֵא נִהְרָא, יִשְׁכַּח וְיַחְמִי בַּר נָשׁ
 רָזָא דְּאֲסַפְקִלְרִיָּא דְּנִהְרָא. וְסִימְנָךְ (משלי טז כ) מִשְׁכִּיל
 עַל דְּבַר יִמְצָא טוֹב.

דְּבַר, דָּא אֲסַפְקִלְרִיָּא דְּלֵא נִהְרָא. יִמְצָא טוֹב, דָּא
 אֲסַפְקִלְרִיָּא דְּנִהְרָא. מִשְׁכִּיל. עַל דְּבַר, וְלֵא
 כְּתִיב מִשְׁכִּיל דְּבַר, אֲלֵא עַל דְּבַר, דְּבַעֵי לְאִסְתַּכְּלָא
 עֲלֵיהּ לְעֲלָא. וְדָא הוּא כְּזֶהר הֲרָקִיעַ, דָּא הוּא רָקִיעַ
 דְּאִשְׁתְּמוּדְעָא עַל חִיּוֹן לְתַתָּא. דְּמִגּוּ הַאי רָקִיעַ
 יִסְתַּכַּל בְּהַהוּא זֶהר, דְּנִצְיִן זֶהרָא דְּזֶהרִין עֲלָאִין,
 זֶהרָא דְּנִפְיָק מִגּוּ נִקְדָּה עֲלָאָה, יְזַהֵר וְיִתְנַצֵּיץ
 בְּנִצְיָנוּ דְּשָׁאָר נִהוּרִין לְכָל סֵטֵר.

לשון הקודש

משכיל על דבר, ולא כתוב משכיל דבר,
 אלא על דבר, שצריך להסתכל עליו
 למעלה. וזהו כזהר הרקיע, וזהו הרקיע
 הנודע על החיות למטה. שמתוך הרקיע
 הזה יסתכל באותו זהר, שנוצץ הזהר
 שזוהרים העליונים. הזהר שיוצא מתוך
 הנקדה העליונה, וזהיר ויתנוצץ בניצוץ
 של שאר האורות לכל צד.

שלא תלוי על סוד עליון אחר. וימצא
 בדבר הזה דבר אחר של סוד עליון
 מתוך האספקלריה שאינה מאירה,
 ימצא ויראה האדם סוד האספקלריה
 המאירה, וסימנך - (משלי טז) משכיל על
 דבר ימצא טוב.

דבר - זו האספקלריה שלא מאירה.
 ימצא טוב - זו האספקלריה המאירה.

וּמַצְדִּיקֵי הָרַבִּים פְּכוּכָבִים לְעוֹלָם וָעֶד. מִה
 פּוּכָבִים דְּקִיָּמָן תְּדִיר בְּקִיּוּמָא דְּאַנּוּן
 נִימוּסֵי שְׂמִיָּא לְאַנְהָרָא תְּדִיר. פְּמָה דְּאַתְּ
 אָמַר (בראשית א טז) וְאַתְּ הַפּוּכָבִים, אֵלִין פּוּכָבִים
 דְּנִתְהַרִין. וּמַצְדִּיקֵי הָרַבִּים דְּדַחְקֵי לֹון וְאַלְקֵי לֹון
 לְמִיטְר אֹרְחֹי דְּאֹרִיתָא. פְּכוּכָבִים, אֵלִין אַנּוּן
 דְּנִשְׁמִים דְּאַתְּוֹן דְּדַחְקֵי לֹון, וּמַפְקֵי לֹון לְנִתְהוּרָא.
 וְאַלִין אַנּוּן פּוּכָבִי דְּשֶׁרְבִיטָא מְפָקֵי רוּחָא וְנִתְהוּרָא
 בְּחֻדָּא, וְאַנְהִירוּ לְרִזָּא דְּאַתְּוֹן.

כֹּזֶהַר הָרְקִיעַ (דף קכו ע"א) דָּא נִקְדָּה דְּשֶׁרִיָּא עַל
 אַתְּוֹן לְנִגְנָא וְלֹא תִפְשֶׁטָא, וְדָא אִיהִי נִקְדָּה
 דְּאִיהִי רְבִיעַ עַל אַתְּוֹן בְּאַמָּא עַל בְּנִין. וְאַף עַל גַּב
 דְּאִיהִי נִקְדָּה תְּדָא אַתְּפִשֶׁטַּת לְנִגְנָא וְלֹא אַתְּפִשֶׁטַּת
 בְּחֻזוּתָא. וְדָא אִיהִי רוּחַ דְּכְתִיב (תהלים צב א) מְזֻמּוֹר
 שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת דְּהָא יוֹם הַשַּׁבָּת בְּהַאי סְלָקָא.

לשון הקודש

אותם לאור. ואלו הם פוכבי השמים,
 מוציאים רוח ואור באחד, ומאירים לסוד
 האותיות.

כֹּזֶהַר הָרְקִיעַ - זו הנקדה ששורה על
 האותיות לנגן ולהתפשט, וזו הנקדה
 שהיא רובצת על האותיות כמו אם על
 בנים. ואף על גב שהיא הנקדה האחת
 מתפשטת לנגון ולא מתפשטת במראה.

ומצדיקי הרבים פכוכבים לעולם ועד.
 מה הפוכבים שעומדים תמיד בקיום של
 אותן הנהגות השמים להאיר תמיד, כמו
 שנאמר ואת הפוכבים, אלו הפוכבים
 שמאירים. ומצדיקי הרבים - שדוחקים
 אותם ומלקים אותם לשמר דרכי
 התורה. פכוכבים - אלו אותם הדגשים
 של האותיות שדוחקים אותם ומוציאים

וְעַל דָּא נְגוּנָא דְהָאֵי נִקְדָּה. סְלָקָא בְּנִיחָא וְדָא
אִיהוּ זֶהַר דְהָאֵי רְקִיעַ דְאֶקְרִי יוֹם הַשַּׁבָּת.

וְעוֹד יִזְהַרוּ, אֲנֹן מִשְׁפִּילִים בְּהָהוּא זֶהַר דְסְלָקָא
בֵּיהּ הָהוּא רְקִיעָא אֲתַפְּשֵׁט. וּבְגִין דְהָהוּא
אֲתַפְּשֵׁט זְעִירָא מִכָּל רְקִיעִין, תָּאֵי נִקְדָּה דְסְלָקָא
בֵּיהּ הָהוּא אֲתַפְּשֵׁטוּתָא דְנְגוּנָא זְעִיר בְּנִיחָא, וְלֹא
סְגִיָא, וְשַׁעֲרָא דִילָהּ בְּנְגוּנָא כַּד אוֹשִׁיטוּ דִימִינָא
וְשִׁמְאָלָא לְגַבֵּי תָאֵי רְקִיעַ כְּדִין מִתְיַחֲדִין. וְעַל דָּא
בֵּיהּ תְרַנְיָהוּ תְרִין רוּחִין אֲתַפְּשֵׁטוּ בְּנְגוּנָא, כְּדִי
דְחִיָא וְאֶתִי רוּחָא זְעִיר בְּנִיחָא.

לְבַתָּר הָאֵי נְקוּדָא אֲטַמְרַת בְּגִינָה, וְאֲתַחְפִּיא
וְאֲתַפְּשֵׁטת בְּאֲתַפְּשֵׁטוּתָא כְּהָאֵי תוֹלְעָתָא
דְאֲתַחְפִּיא, וּבַתָּר דְאֲתַחְפִּיא בְּגִינָה אוֹדְרִיק לְתַתָּא
לְנְגוּנָא, וְדָא אֶקְרִי זְרִיקָא דְהָאֵי נִקְדָּה, בְּגִין

לשון הקודש

ההתפשטות של הנגון מעט במנוחה,
ולא רבה, ושעורו בנגון פשהושיטו הימין
והשמאל לרקיע הנה אז מתיחדים. ועל
כן בו שניהם שתי רוחות מתפשטות
בנגון, והם בדיחיה, ובאה רוח קטנה
במנוחה.

אחר כך הנקדה היו נסתרת בתוכה,
ומתבסה ומתפשטת בהתפשטות
בתולעת היו שמתבסה. ואחר שמתבסה

וזהו סוד הכתוב (תהלים צב) מזמור שיר
ליום השבת, שהרי יום השבת בזה
עולה. ועל זה הנגון של הנקדה הוא עולה
במנוחה, וזהו הזר של הרקיע הנה
שנקרא יום השבת.

ועוד יזכרו, אותם המשפילים באותו
הזר שעולה בו אותו הרקיע התפשט.
ומשום שאותו שהתפשט קטן מכל
הרקיעים, הנקדה הוא שעולה בו אותה

דְּאֵתִישְׁבֶת בְּהֵאֵי בְיַמֵּינָא, וְכִד אֶתְפְּשִׁטַת הָאֵי נְקֻדָּה
 לְנִגְנָא אַחֲדַת בְּבוּצֵינָא דְקַרְדֵּינֹתָא, לְאֵתִישְׁבָּא
 וְנִהִיר וְנִצִּין, וְכִדִּין וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהֵרוּ בְּזֶהַר, כִּהְהוּא
 זֶהַר מִמָּשׁ דְּאֶתְפְּשִׁט וְאֶזְדְּרִיק נְצִיצוּ לְאֵתִישְׁבָּא,
 וְדָא מִשְׁכִּיל עַל דְּבֵר. וְדָאֵי בְּנִין דְּאֵיהִי קִימָא עַל
 דְּבֵר יִמְצָא טוֹב, אֶתְפְּשִׁטוּתָא דְּזֶהַר דָּא דְּאֵיהִו
 נְצִיצוּ וְיִזְהִירוּ לְאַסְתְּכֵלָא, וְרוּזָא דָּא אֵיהִו עֵימְקָא
 וְרוּמָא לְאֵתִישְׁבָּא בְּרוּזָא דְּבוּצֵינָא כִּהְהוּא דְּבֵר.

וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהֵרוּ בְּזֶהַר הֶרְקִיעַ, דָּא רְקִיעָא
 דְּבֵה שְׁמֵשָׁא וְסִיחָרָא כּוֹכְבֵינָא וּמְזֻלֵי.
 הָכָא פְּשִׁטוּ דְּבוּצֵינָא לְנִגְנָא, עַל דָּא בְּתַמְיָהוּ
 בְּסֻלִיקוּ עַל כֵּלָא. וְסִימְנִיד (תהלים קיב ט) פְּזִיר נָתַן
 לְאַבְיוֹנִים. דְּהָא אֵיהִו יְהִיב לְכֵלָהוּ תַתָּאֵי, וּמִשְׁחַתָּא
 דְּבוּצֵינָא פְּזִיר רַבְרָבָא.

לשון הקודש

הזֶהַר הַזֶּה שֶׁהוּא נִיצוּץ וְזוֹהַר לְהַסְתַּכֵּל,
 וְהַסּוּד הַזֶּה הוּא עִמְק וְרוּם לְהַתִּישֵׁב
 בְּסוּד הַמְּאֹר כְּמוֹ אוֹתוֹ הַדְּבָר.
 וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהֵרוּ בְּזֶהַר הֶרְקִיעַ, זֶה
 הֶרְקִיעַ שֶׁכּוֹכְבֵי שְׁמֵשׁ וְלִבְנָה כּוֹכְבִים
 וּמְזֻלוֹת. כֵּן אֵן הַתְּפִשְׁטוֹת שֶׁל הַמְּאֹר לְנִגְן
 עַל זֶה בְּתַמְיָהוּ בַעֲלִיָּה עַל הַכֵּל. וְסִימְנִיד
 – (תהלים קיב) פְּזִיר נָתַן לְאַבְיוֹנִים, שְׁזָהוּ
 שְׁנוֹתֵן לְכֵל הַתַּחְתּוֹנִים, וּמְדִידַת הַמְּאֹר

בְּתוֹכוֹ, נִזְרַקַת לְמַטָּה לְנִגְנוּן, וְזוֹ נְקֻרָאֵת
 זְרִיקַת הַנְּקֻדָּה הַזֹּאת, מִשּׁוּם שֶׁמִּתִּישְׁבֶת
 בְּיַמִּין הַזֶּה. וְכִשְׁמַתְפִּשְׁטַת הַנְּקֻדָּה הַזֹּאת
 לְנִגְן, אוֹחֶזֶת אֶת הַנִּיצוּץ הַקָּשָׁה
 לְהַתִּישֵׁב, וּמֵאִירָה וְנוֹצֵצַת. וְאֵז
 וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהֵרוּ בְּזֶהַר, כִּיאוֹתוֹ הַזֶּהַר
 מִמָּשׁ שֶׁהַתְּפִשְׁט וְנִזְרַק נִיצוּץ לְהַתִּישֵׁב,
 וְזֶה מִשְׁכִּיל עַל דְּבֵר. וְדָאֵי מִשּׁוּם שֶׁהִיא
 עֵמְדַת עַל דְּבֵר – יִמְצָא טוֹב הַתְּפִשְׁטוֹת

דְּבַר מִשְׁחָתָא סְלָקָא וְאַתְרִבְרָבָא בְּדִין אִיהוּ סְלִיק
 וְאוּשִׁיט שִׁית אַמִּין, בְּשִׁיעוּרָא דְשִׁית נְקוּדִין
 לְאַרְבָּא וּלְפוּתִיָּא בְּחִיזוּ דָּא ל דֵּאִיהוּ פְּזָר, וְהֵאִי
 אִיהוּ סִימְנִיָּד (אסתר ה) וַיֹּשֶׁט הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר אֶת
 שְׂרָבִיט הַזֶּהב.

וְתַנִּינָן שִׁית אַמִּין אוּשִׁיט לְקַבְּלָהּ. מֵהֵאִי פְּזָר
 מְלִיָּא מְבוּעִין וַיְהִיב לְמַסְכְּנֵי. וְהֵאִי אִיהוּ
 שְׂרָבִיטָא דְאַתְתִּקֵּן בְּמִשְׁחָתָא דָּא. וּבְנִגְוֵנָא
 דְּמִשְׁחָתָא דָּא סְלָקֵן וְאַתְתִּקֵּנָן בְּדָקָא יָאוּת. וּבְדִין
 וְהַמְשַׁכְּלִים וְגו'. שְׁעוּרָא דָּא בְּשִׁיעוּרָא דְשִׁית נְקוּדִין,
 לְנִגְוֵנָא תְּלַת לְאַרְבָּא וְתְּלַת לְפוּתִיָּא. בְּגִין דֵּאִיהוּ
 רָזָא דְשִׁית.

שִׁית אַנּוּן, וְאַנּוּן חֲמִשׁ. תְּלַת לְאַרְבָּא תְּרִין
 לְפוּתִיָּא כַּד מְסַתְּפְלָאן תְּלַת לְסִטְרָא דָּא,
 וְתְּלַת לְסִטְרָא דָּא. וּבְדִין וּמְצַדִּיקֵי חֲרָבִים כְּכּוּכָבִים

 לשון הקודש

פזר גדול.

לעניים. וזהו השרביט שנתקן במדידה
 הזו. ובנגון המדידה הזו עולים ונתקנים
 כראוי, ואז והמשכלים וגו'. שעור זה כמו
 שעור של שש נקודות, לנגן שלש לארבע
 ושלש לרשב, משום שהוא סוד של שש.
 שש הם, והם חמש. שלש לארבע ושתיים
 לרשב בשמסתכלים שלש לצד זה ושלש
 לצד זה. ואז ומצדיקי הרבים ככוכבים

בשמדידה עולה ומתגדלת, אז הוא
 עולה ומושיט שש אמות בשעור של שש
 נקודות לארבע ולרשב, כמראה הזה שהוא
 פזר. וזהו סימנך - (אסתר ה) ויושט המלך
 לאסתר את שרביט הזהב.
 ושנינו, שש אמות הושיט לקבלה.
 מהפזר הזה מלא המעין שלך ונותן

לְעוֹלָם וָעֶד. אֵלֶּן אֲנִינן שִׁית נְקוּדֵין דְּאֲנִינן נְצִיזִין,
וְנִחְרִין לְתַתָּא. וְאֲנִינן פּוֹכְבִים טְמִירִין לְאֲנִחְרָא,
וְסִיחְרָא אֲתִנְהִירַת בְּכָל חַד וְחַד מִמְּשַׁחְתָּא דִּילְהוֹן
דְּאֲתִנְעִיצָאן בְּבוֹצִינָא.

וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהָרוּ פּוֹהַר הַרְקִיעַ. דָּא רְקִיעַ דְּחִינָן
דְּקִימִין אֲתַפְּשֵׁט בּוֹצִינָא וּמְדִיד
לְאַרְבָּא תְּלַת קְשָׁרִין לִימִינָא וְתְּלַת קְשָׁרִין
לְשִׁמְאֵלָא. אֵלִין תְּלַת קְשָׁרִין חַד קְיָמָא. וְאֵלִין תְּלַת
חַד קְיָמָא. וְאֵלִין תְּלַת נְקוּדֵין דְּקִימִין דָּא עַל דָּא
בֵּין לְסִטְרָא דָּא בֵּין לְסִטְרָא דָּא. מְדִידוֹ דְּבוֹצִינָא
שִׁיעוֹר לְנִנְגָא תְּרִין טַעְמִין, דְּקִימִין בְּחִיזוֹ דְּקִימִין
נְנוּנָא דְּמִשְׁחַתָּא דְּמְדִיד בְּתִרִין יִרְכִין דְּקִימִין.

יַעֲקֹב דְּאִיהוּ גּוֹפָא, אֲסַתְמִיד עַל קִיּוּמִין בְּמְדִידוֹ
דְּבוֹצִינָא. פִּד עָאֵל לְאַבּוּהָ רְזָא

(בראשית כז)

לשון הקודש

וּשְׁלֹשָׁה קְשָׁרִים לְשִׁמְאֵל. אֵלוֹ שְׁלֹשָׁה
קְשָׁרִים עֲמוּד אַחַד, וְאֵלוֹ הַשְּׁלֹשָׁה עֲמוּד
אַחַד. וְאֵלוֹ שְׁלֹשׁ נְקוּדוֹת שְׁעוּמָדוֹת זֶה עַל
זֶה, בֵּין לְצַד זֶה בֵּין לְצַד זֶה. מְדִידַת קוֹ
הַמְדָּה הַשְּׁעוֹר לְנִנְגָא שְׁנֵי טַעְמִים שְׁעוּמָדִים
בְּמַרְאָה שְׁמִקְיָמִים נִגּוּן שֶׁל הַמְדִידָה
שְׁמוּדָד אַחַר הִירְכִים שְׁעוּמָדוֹת.
יַעֲקֹב שֶׁהוּא הַגּוֹפָא, נִסְמָךְ עַל הָעֲמוּמִים

לְעוֹלָם וָעֶד. אֵלוֹ הֵם שְׁשׁ הַנְּקוּדוֹת
שְׁנוּעִצוֹת וּמְאִירוֹת לְמִטָּה, וְאוֹתָם
פּוֹכְבִים נִסְתָּרִים לְהָאִיר, וְהַלְבְּנָה מוֹאֲרַת
בְּכָל אַחַד וְאַחַד מִמְדִידַתְּם שְׁנוּעִצוֹת
בְּמִאֹר.

וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהָרוּ פּוֹהַר הַרְקִיעַ, זֶה
הַרְקִיעַ שֶׁל חַיּוֹת שְׁעוּמָדוֹת. מִתְּפַשֵּׁט קוֹ
הַמְדָּה, מוּדָד לְאַרְבֵּי שְׁלֹשָׁה קְשָׁרִים לְקִיּוּמִין

(כה) דַּיְבָא לֹא יִזְהַר וַיִּשְׁתֵּי. וְגוֹפָא אֶתְקַם בְּקִיּוּמָהּ.
 וְעַל דָּא וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהַרוּ בְּזֶהַר הַרְקִיעַ וְגו'.
 וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהַרוּ בְּזֶהַר הַרְקִיעַ דְּמַתְּפִשְׁטִין וְנִהְרִין
 לְתַתָּא, כּד שְׂרַבִּיטַא אֶתְקַם בְּרִזָּא דְפִזְרָא, וַיְהִיב
 וְעָאֵל בְּמִשְׁחַתָּא וּמְדִיד וְאֶתְתְּקֵנוּ אֵלִין תְּרִין
 קִיּוּמִין בְּמִשְׁחַתָּא לְתַתָּא, וְאֶתְתְּקֵן בּוֹצִינָא וּמְדִיד
 דָּא עִם דָּא.

כְּדִין וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהַרוּ דְהָא לְתַתָּא אֶתְתְּקֵנָת
 בְּתַקוּנָא דְנוֹקְבָא לְקַבְּלָא דְכוּרָא, וַיִּרְכִין
 אֶתְתְּקֵנוּ בְּלֹא פְשִׁיטוּ. וְהָכָא לָאוּ נְגוּנָא בְּגוּ
 מִשְׁחַתָּא דָּא, וְאֶקְרִי אֶתְנַחְתָּא לְקַבְּלָא תְרִי טַעְמִין,
 רִזָּא דְנוֹקְבָא דְפְתִיחָא לְקַבְּלָא דְכוּרָא וְהָכָא לָאוּ
 נְגוּנָא דְכֻלָּא בְּנִיחָא.

לשון הקודש

המאור ומודד זה עם זה.
 אז והמשבבלים יזהרו, שהרי למטה
 התתקנה בתקון של הנקבה לקבל את
 הזכר. והירכים התתקנו בלי התפשטות.
 וכאן אין נגון בתוך המדידה הזו,
 ונקראת אתנחתא בנגד שני טעמים, סוד
 הנקבה הפתוחה בנגד הזכר, וכאן אין
 נגון שהכל בנחת.

במדידת קו המדידה, כשנכנס לאביו
 הסוד של ויבא לו יין וישתה. והגוף
 התקום בקיומו. ועל זה והמשבבלים יזהרו
 בזהר הרקיע וכו'. והמשבבלים יזהרו בזהר
 הרקיע, שמתפשטים ומאירים למטה,
 כשהשרביט מתקום בסוד של פזר, ונותן
 ונכנס במדידה ומודד, ונתתקנים אלו
 שני העמודים במדידה למטה, ומתתקן

מִשְׁחָתָא דָּא טְמִירָא, כְּדִין וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהֲרוּ
כְּזֶהַר תְּרַקִּיעַ. דָּא רְקִיעַ דִּימִינָא דִּזְהִיר
וְנִהִיר וְאַתְקִיף בְּתַקְפָּה. שְׂאֲרֵי בּוֹצִיעָא וְאַתְפְּשֵׁט
לְאַנְהָרָא, וְנִגְוֵנָא דְקָא אֲזֵלָא מִסְטָר יְמִינָא תִרְצָתָא
הֵאִי נִגְוֵנָא דִּחְבִּיבוּ לְמִיזֵל בְּנִגְוֵנָא דָּא מְחַבְּקָא.
וְתִלְשָׁתָא קָא סְטִיר לְקִשְׂרָא קִשְׂרָא, הֵאִי אֶחִיד
וְהֵאִי כְּפִיף, וְאַתְיַעִיף לְקַבְּלָא דְסִנְטוֹרָא בְּקִנְטוֹפָא
וְאַתְפְּשֵׁטוּ תִרִין דְרוּעִין כְּתָרָא, בְּרֹזָא דְאֲזֵלָא וְגִירִישׁ
דְקִטּוֹר שְׂמַאלָא.

וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהֲרוּ כַּד פָּסַק נְהוּרָא וּבּוֹצִיעָא
פְּסָקָה, וְלֹא מְדִיד בְּאַרְכָּא וּפּוֹתִיָּא
מִתְתָּא לְעֵלָא, אֶתְפְּשֵׁט בּוֹצִיעָא וְאַחִיד מֵעֵלָא
לְתִתָּא בְּרֹזָא דְקִשִּׁירוּ, וְאַתְבָּרְכָּאן עֲלֵאִין וְתִתָּאִין
כְּהֵאִי מְדִידוּ דְבוֹצִיעָא. (נ"א דְנִגְוֵנָא) לְכַלְהוּ מִשְׁחָתוֹן,

לשון הקודש

כְּאַחַד, בְּסוּד שֶׁל אֲזֵלָא וְגִירִישׁ שְׁקוּשֵׁר
הַשְּׂמַאל.

וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהֲרוּ, כְּשׁוֹפֵסֵק הָאוּר וְכּוֹ
הַמְדִידָה פְּסָקָה, וְלֹא מוֹרֵד בְּאַרְךָ וְרַחֲב
מִמְטָה לְמַעְלָה, מִתְפְּשֵׁט כּוֹ הַמְדִידָה,
וְאוּחוּ מִמְעַלָּה לְמַטָּה בְּסוּד שֶׁל
הַקִּשִּׁירוֹת, וּמִתְבָּרְכִים עֲלֵיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים
בְּמְדִידָה הַזֶּה שֶׁל כּוֹ הַמְדִידָה (שֶׁל הַנִּגּוֹן)

הַמְדִידָה הַזֶּה טְמִירָה, אִזּוּ וְהַמְשַׁבְּלִים
יִזְהֲרוּ כְּזֶהַר תְּרַקִּיעַ. זֶהוּ רְקִיעַ הַיְמִין
שְׁזוּהֵר וּמֵאִיר וּמְחַזֵּק בְּחֻזְקוֹ. מִתְחִיל כּוֹ
הַמְדִידָה וּמִתְפְּשֵׁט לְהֵאִיר, וְתִנְגּוֹן שֶׁהוּלֵךְ
מִצֵּד הַיְמִין מְרַצֵּה אֶת הַנִּגּוֹן שֶׁל חְבִיבוֹת
לְלַבֵּת בְּנִגּוֹן הַזֶּה בְּחֻבּוֹק, וְהִתְלַשָּׂא סוּמְר
לְקִשֵׁר קִשֵׁר, זֶה יִשָּׁר וְזֶה כְּפּוּף, וְנִכְפָּל
נִגְד צֵדוֹ בְּנִכְחַת, וְהִתְפְּשֵׁטוּ שְׁתֵּי זְרוּעוֹת